

Sygn. akt III CNP 37/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku D. T.
przy uczestnictwie R. T.
o umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym uczestniczki R.T. bez zgody,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2016 r.,
na skutek skargi uczestniczki
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego
w K.
z dnia 15 października 2013 .,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 października 2013 r. Sąd Rejonowy orzekł o potrzebie umieszczenia uczestniczki w szpitalu psychiatrycznym bez jej zgody.

Postanowienie to uczestniczka zaskarżyła skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia – zgodnie z art. 424¹ § 1 i art. 519¹ § 1 k.p.c. – przysługuje m.in. wtedy, gdy zmiana lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia nie było i nie jest możliwe. Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżąca musi to wykazać.

Skarżąca tylko zdawkowo o tym nadmieniła w skardze, wskazując m.in. na brak ustawowej podstawy do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Jednocześnie całą skargę skarżąca oparła na zarzucie nieważności postępowania z powodu pozbawienia możliwości działania, co – zgodnie z art. 401 pkt 2 w związku z art. 524 i 13 § 2 k.p.c. – stanowi podstawę wznowienia. Skarżąca nie wykazała, czy wniosła skargę o wznowienie i jak się zakończyło postępowanie, a jeżeli nie – dlaczego tego nie zrobiła.

Z tych przyczyn skarga jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, konstrukcyjnym (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.), nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).